

В повільне літо повернуся —
Там крейда, вугіль і Донець,
Там лоскітно у лапи гусям
Терпкий впивається чебрець.
Там сивий батько на городі,
Там хміль
карнизи
вишива,
Там яр з ожиною насподі,
Холодний бір, жаркі жнива.
Там все як скрізь,
хоч все осібно
Літа у пам'ять занесли...
На воронім вугіллі срібно
Малює місяць дивні сни.
Щось від Сосюри є в усьому,
Від слів його і від жаги...
Я повертаюся додому,
На поетичні береги.
Я повертаюся до себе,
До давніх років і стежин,
Де над селом донецьке небо
Втягається в космічний плин.

1980

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.